

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121261433
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:6121261433.10

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v spore žalobkyne A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, E. X, XXX XX D., zast. JUDr. Svätoslav Vaško, advokát, Baštová 5/A, 085 01 Bardejov, proti žalovanému F. G., nar. XX.XX.XXXX, H. XXX, XXX XX D., zast. JUDr. Matúš Hrib, advokát, Tehelná 46, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 5.630,00 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. V žalobe pôvodne doručenej Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 07.03.2021 a tunajšiemu súdu postúpenej dňa 11.05.2021, sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 5.630,00 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 5.630,00 Eur od 27.08.2020 (t. j. od dátumu, kedy jej žalovaný uhradil čiastočne sumu 1.370,00 Eur) do zaplatenia. Uplatnila si aj nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa v žalobe argumentovala tým, že žalovaný bol jej priateľ, chodili spolu. Žalovaný mal problémy so zdravotným stavom, ktorý mu umožňoval žiadať o invalidný dôchodok. O tento požiadal. Keďže nemal odpracovaný potrebný počet rokov na jeho výplatu, musel doplatiť do sociálneho poistenia sumu približne 15.000,00 Eur. So žalovaným sa dohodli, že mu požičia sumu 7.000,00 Eur a zvyšok mu požičia jeho matka. Za tým účelom si žalobkyňa vybavila v ČSOB, I. spotrebiteľský úver, dňa 27.08.2018 uzatvorila s bankou Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej banka poskytla sumu 11.000,00 Eur. Z tejto sumy žalobkyňa požičala žalovanému sumu 7.000,00 Eur dňa 06.09.2018, o čom svedčí výber sumy 8.000,00 Eur z banky v tento deň. Ihneď po tom, čo mu požičala peniaze, ich žalovaný použil na doplatenie sociálneho poistenia. So žalovaným sa dohodli, že jej pôžičku vráti po tom, čo mu Sociálna poisťovňa vyplatí aj so spätnou platnosťou invalidný dôchodok. Predpokladali, že k tomu dôjde do štyroch mesiacov. Z dôvodu na strane žalovaného došlo k tomu, že Sociálna poisťovňa mu vyplatila invalidný dôchodok aj so spätnou platnosťou naraz až v mesiaci máj alebo jún 2020. O tom sa žalobkyňa dozvedela od žalovaného a tiež od jeho matky. Podľa tvrdení žalobkyne Sociálna poisťovňa vyplatila žalovanému sumu viac ako 20.000,00 Eur. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný jej prestal dvíhať telefón. Po tom, čo kontaktovala jeho matku, jej žalovaný dňa 27.08.2020 zaplatil časť sumy vo výške 1.370,00 Eur. Rozdiel vo výške 5.630,00 Eur (7.000,00 Eur - 1.370,00 Eur) jej ani ku dňu podania žaloby nevrátil.

3. Okresný súd Banská Bystrica dňa 10.03.2021 pod sp. zn. 27Up/237/2021 vydal platobný rozkaz, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5.630,00 Eur. Tiež mu uložil povinnosť nahradiť trovy konania.

4. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že popiera všetky skutkové tvrdenia žalobkyne. Žalovaný vzniesol námietku premlčania a dodal, že vzhľadom k tomu, že žalobkyňa vykonala úhradu na pobočke Sociálnej poisťovne spolu s ním začiatkom septembra 2018, plnila dlh za neho a už v tomto momente si bola vedomá, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a že sa žalovaný na jej úkor obohatil. V čase, keď došlo k úhrade voči Sociálnej poisťovni, žalobkyňa začala plynúť subjektívna premlčacia doba, ktorá uplynula v septembri 2020. Okrem toho žalovaný uviedol, že i keď uplatňovaný domnelý nárok žalobkyne je už premlčaný, reálne zanikol už predtým, a to jeho splnením. Totiž dňa 27.08.2020 žalovaný uhradil žalobkyňi sumu 1370,00 Eur (presnejšie 1368,98 Eur). Táto suma nebola náhodná, úhrada v tejto výške bola vykonaná práve preto, lebo už predtým dal žalovaný na účet žalobkyne vyplatiť svoje príspevky na osobného asistenta zo Sociálnej poisťovne za obdobie od 10/2018 do 08/2020, ktoré činili sumu 5.631,02 Eur a ktoré si žalobkyňa ponechala ako úhradu za vyplatené peňažné prostriedky za žalovaného. Žalovaný považoval za rozporné s dobrými mravmi, že žalobkyňa si takouto formou vymáha od neho ďalšie peniaze. Žalovaný súčasne dodal, že so žalobkyňou tvorili pár a boli aj snúbencami a plánovali spoločnú budúcnosť do doby, keď žalobkyňa zrušila svadbu tesne pred jej konaním. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že medzi nimi nedošlo k poskytovaniu pôžičiek. Žalovaný vyslovil názor, že žalobkyňa sa snaží na jeho úkor neoprávnene obohatiť, čo vyplýva aj z jej predžalobnej výzvy, v ktorej sú uvedené vymyslené nároky. Preto navrhol, aby súd žalobu zamietol a aby mu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. K odporu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo vyjadrení uviedla, že odmieta obsah odporu, nakoľko ho považuje za nepravdivý, zavádzajúci a nedôvodný. K premlčaniu nároku nemohlo dôjsť, keďže k pôžičke došlo až dňa 06.09.2018. Odmietla, aby vzťah medzi stranami bol posudzovaný ak bezdôvodné obohatenie. Okrem toho namietala žalovaného tvrdenia o spôsobe zániku dlhu voči nej.

6. V duplike žalovaný zotrval na doterajšej argumentácii a na preukázanie tvrdení navrhol výsluch svedkyne – matky žalovaného, ktorá riešila záležitosti so stranami sporu.

7. Súd vo veci nariadil pojednávania, ktoré sa uskutočnili dňa 23.06.2022 a dňa 21.09.2022 za prítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov. Na druhom z uvedených pojednávanií súd vyhlásil rozsudok vo veci samej.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, a to zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere, výpisom z účtu žalobkyne, poštovým poukazom na sumu 1.370,00 Eur, predžalobnou výzvou – pokusom o zmiar, stanoviskom žalovaného k predžalobnej výzve, listinnými dôkazmi predloženými súdu Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov (ďalej len „ÚPSVaR Bardejov“), výsluchmi strán sporu, výsluchom svedkyne I. G., prednesmi právnych zástupcov strán sporu na pojednávaniach, písomnými vyjadreniami strán sporu, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu.

9. Na pojednávanií právny zástupca žalobkyne trval na podanej žalobe a žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi rozdiel medzi sumou poskytnutej pôžičky a splátky prijatej od žalovaného spolu s príslušenstvom. Uviedol, že žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku z dôvodu, aby vykonal doplatok sociálneho poistenia a aby mu mohol byť priznaný a vyplatený invalidný dôchodok aj späť. Splatnosť pôžičky bola dohodnutá do času, keď Sociálna poisťovňa žalovanému vyplatí invalidný dôchodok so spätnou splatnosťou. Žalovaný však pôžičku nevrátil. Popieral argumentáciu žalovaného o tom, že sumy, ktoré na účet žalobkyne vyplatil ÚPSVaR Bardejov by mohli byť považované za započítanie splátky za poskytnutú pôžičku. Išlo o opatrovateľský príspevok, ktorý žalobkyňa poberala na svoj účet od roku 2016. Uvedené peňažné prostriedky boli poukazované z ÚPSVaR Bardejov na účet žalobkyne z dôvodu, že žalovaný nemal účet a zriadil si ho až potom, keď mu bola vyplatená dávka zo Sociálnej poisťovne. Vo vzťahu k výpovedi žalovaného a svedkyne právny zástupca poukázal na to, že J. G. bol prvým asistentom žalovaného, od augusta 2018 do novembra 2019 bola osobnou asistentkou K. K. a od decembra 2019 ním je L. M.. Z toho podľa neho vyplýva, že vyplácanie odmien sa muselo diať rovnakým spôsobom aj voči týmto asistentom, nielen voči J. G.. Právny zástupca navrhol, aby súd vyhovel ich žiadosti o odročenie pojednávania konaného dňa 21.09.2022, nakoľko sú zahnaní do kúta a aby mohli zaujať stanovisko k vykonaným dôkazom, a tak predniesť záverečný návrh. V rámci záverečnej reči právny zástupca navrhol žalobe vyhovieť. Podľa neho výpovede žalovaného a svedkyne boli takmer zhodné, ale v časti týkajúcej sa vyplácania asistenta bolo zrejmé, že žalovaný

vo svojej výpovedi uviedol, že matka vyplácala asistenta. Matka povedala, že dávala mu na spoločné chvíle trávené niekde v spoločnosti. Čo sa týka nepreukázania skutočnosti, že peniaze, ktoré vyplácal ÚPSVaR Bardejov na účet žalobkyne a že tá ich následne odovzdávala žalovanému, uviedol, že k tomu nebolo potrebné vymieňať si potvrdenia. Bez potvrdení to fungovalo aj dva roky pred vznikom pôžičky. Obidvaja žili ako druh a družka a mali pred svadbou. Podľa právneho zástupcu žalovaný nepreukázal vrátenie požičanej sumy, ale špekulatívnym spôsobom urobil to, že od dátumu poskytnutia pôžičky do dátumu, keď žalobkyňa požadovala vrátenie pôžičky, urobil súhrn platieb vyplácaných ÚPSVaR Bardejov a zvyšok vyplatila matka žalovaného na účet žalobkyne. Žiadal, aby súd žalobe vyhovel a v prípade, ak by mal súd opačný názor, žiadal, vzhľadom na okolnosti daného prípadu, aby stranám náhradu trov konania nepriznal.

10. Žalobkyňa v rámci svojho výsluchu uviedla, že pôžičku poskytla žalovanému na to, aby získal invalidný dôchodok v solídnej sume, kvôli čomu musel doplatiť do sociálneho poistenia sumu, ktorú Sociálna poisťovňa vyrátala na cca 15.000,00 Eur. Aj samotná žalobkyňa mu radila, aby doplatil viac, keďže spolu plánovali budúcnosť. Mama žalovaného povedala, že mu požičia najviac 8.000,00 Eur, žalobkyňa si preto vzala spotrebný úver v ČSOB, a.s., a dala mu 7.000,00 Eur. Celé to prebiehalo tak, že dňa 06.09.2018 všetci traja, teda žalobkyňa, žalovaný a jeho mama prišli do pobočky Sociálnej poisťovne v Bardejove. Žalobkyňa mu požičala 7.000,00 Eur, peniaze mu odovzdala priamo na pobočke a to isté urobila aj jeho mama. S týmito peniazmi následne žalovaný išiel k okienku, kde tú sumu cca 15.000,00 Eur uhradil. Dohoda medzi žalobkyňou a žalovaným bola taká, že jej tie peniaze vráti, keď mu Sociálna poisťovňa poukáže na účet invalidný dôchodok aj späť. Malo to byť do 2 – 4 mesiacov. V septembri 2019 sa žalobkyňa so žalovaným rozišli. Žalovaný jej tvrdil, že peniaze jej vráti, keď mu prídu zo Sociálnej poisťovne. Peniaze jej však nevrátil, hoci ona má vedomosť, že mu na účet prišli. Na položené otázky žalobkyňa odpovedala, že od roku 2016 prebiehala asistencia pre žalovaného. Z tohto titulu boli od začiatku peniaze vyplácané na jej účet, teda od roku 2016 do približne júna 2020, odkedy sa jej žalovaný odmlčal. Peniaze boli vyplácané na jej účet z dôvodu, že žalovaný svoj vlastný účet zriadený nemal. Tieto peniaze však vždy odovzdávala v plnej výške žalovanému. Žalovaný nikdy nenamietal, aby mu peniaze nevyplatila, vyšiel s tým až po tom, keď podala žalobu na súd. Žalovaný tvrdil, že si tie peniaze započítal na pôžičku. Žalobkyňa tiež uviedla, že na jej účet bola poukazovaná napríklad mzda žalovaného z Nemecka, keď tam spolu pracovali, a to za obdobie od cca novembra 2015 do marca 2016. Spolu to bolo asi 4.000,00 Eur. Žalobkyňa tiež uviedla, že nemá doklad o tom, že peňažné prostriedky, ktoré boli na jej účet vyplácané za asistenciu pre žalovaného, odovzdala žalovanému. Tiež uviedla, že by vedela dokázať, že počas celého spolužitia so žalovaným tento dotovala, platila mu paušály, dlhy, zubára, oblečenie, pretože žalovaný nemal takmer na nič, keďže poberal len okolo 100,00 Eur mesačne. Žalobkyňa tiež uviedla, že má dôkazy o tom, že žalovaný si od nej požičiaval aj v roku 2015, keď mohol pracovať.

11. Právny zástupca žalovaného poprel argumentáciu protistrany. Argumentoval tým, že v danom prípade dlh žalovaného zanikol, nakoľko finančné prostriedky patriace žalovanému boli poukazované na účet žalobkyne a táto si ich nechala a nevrátila ich. Preto ich žalovaný považoval po dohode za splátky pôžičky, ktorej doplatok vyrovnala jeho matka. Ak by súd neuznal túto argumentáciu, vyslovil názor, že ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalobkyne, ktoré je potrebné vnímať aj v trestno-právnej rovine. Trval na tom, aby žalobkyňa preukázala, že peňažné prostriedky, ktoré jej ÚPSVaR Bardejov poukazoval na účet, použila na výplatu pre osobného asistenta žalovaného za obdobie od augusta 2020 smerom späť. Právny zástupca argumentoval najmä tým, že peniaze za asistenta chodili na účet žalobkyne a táto ich žalovanému neodovzdala. Príkladmo poukázal na čl. 193 spisu o vyplatených odmenách osobnému asistentovi za november 2019, kde je dátum prevzatia peňažnej sumy 30.12.2019 a podpis osobného asistenta, čo znamená, že peniaze boli vyplatené osobnému asistentovi. Súčasne zdôraznil, že príspevok na osobnú asistenciu bol rozhodnutím priznaný žalovanému. Právny zástupca tiež namietal žalobkyňou navrhované vykonanie dôkazov – výsluchy asistentov žalovaného ako svedkov, pretože podľa neho ide o návrhy na zastrašenie žalovaného a na jeho prípadnú perzekúciu. Strana žalovaného tvrdila, že pôžička zanikla priamym plnením a započítaním, pretože žalobkyňa nerozporovala, že peňažné prostriedky patriace žalovanému na osobnú asistenciu prijala, ale nepreukázala, aby ich odovzdala žalovanému. Okrem toho právny zástupca uviedol, že nárok žalobkyne považuje za akési vyúčtovanie, zúčtovanie celého spoločného života. V rámci záverečnej reči uviedol, že predmetom tohto konania bolo vrátenie pôžičky a žalobkyňa sa podarilo preukázať, že k pôžičke došlo. Na druhej strane sa žalovanému podarilo preukázať to, že pôžičku vrátil. Vrátil ju takým spôsobom, že ešte pred začatím akýchkoľvek sporov poskytol priame plnenie, o čom svedčí poštový peňažný poukaz na sumu 1.370,00

Eur. Až po tejto platbe došlo k sporom medzi stranami sporu, čo ešte treba doplatiť a z akého dôvodu. Uviedol, že okrem priamej platby na pôžičku bolo preukázané, že aj zostatok poskytnutej pôžičky 7.000,00 Eur bol plnený, a to aj na základe dohody. K tej sa vyjadrila aj svedkyňa, ktorá bola priamo účastná zmluvy o pôžičke. Podľa dohody si žalobkyňa ponechala plnenia, ktoré patrili titulom príspevku na osobnú asistenciu žalovanému. Žalobkyňa svoju obranu o tom, že tieto peňažné prostriedky, ktoré prijímala na účet, odovzdávala žalovanému, nepreukázala. Tiež uviedol, že nie sú splnené podmienky na aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku, a to z toho dôvodu, že už v predžalobnej výzve bola žalobkyňa oboznámená s obranou žalovaného, a teda mohla zvážiť, či dokáže uniesť dôkazné bremeno. Preto navrhol žalobu zamietnuť a žalovanému priznať v plnom rozsahu náhradu trov konania.

12. Žalovaný v rámci svojej výpovede uviedol, že celé to prebiehalo tak, že žalobkyňa bola v ten deň vybrať peniaze v ČSOB, potom prišli do pobočky Sociálnej poisťovne a tam mu odovzdala 7.000,00 Eur. Tieto peniaze následne vyplatil na pobočke aj spolu s peniazmi, ktoré mu poskytla mama. Dohoda medzi ním a žalobkyňou bola taká, že jej peniaze vráti, keď mu príde dôchodok zo Sociálnej poisťovne. K tomu došlo až niekedy na jeseň 2020. Žalovaný tiež uviedol, že peniaze na osobného asistenta chodili na účet žalobkyne a potom sa s ňou dohodol, že tie peniaze, ktoré jej na ten účet prichádzali, sa započítali na poskytnutú pôžičku a zvyšnú sumu do 7.000,00 Eur žalobkyňa vyplatila jeho mama poštovou poukážkou. Bolo to 1.370,00 Eur. Výplatu osobného asistenta, ktorá chodila na účet žalobkyne, stopol niekedy v roku 2020, keď si zriadil vlastný účet. Na položené otázky žalovaný odpovedal tak, že uviedol, že počas celého obdobia poukazovania prostriedkov na účet žalobkyne z titulu osobnej asistencie, si žiadne potvrdenia medzi sebou nevystavovali. Uviedol, že za obdobie od októbra 2018 do augusta 2020 mu žalobkyňa zo súm, ktoré jej prišli na účet titulom odmeny pre osobného asistenta, žiadnu sumu nevyplatila. Počas tohto obdobia vyplácal osobného asistenta z prostriedkov, ktoré mu požičiavala mama. S mamou si o tom nevystavovali žiadne potvrdenia. Peniaze si odovzdávali v hotovosti.

13. Svedkyňa I. G. vo svojej výpovedi uviedla, že v roku 2016 stratil syn zrak, a preto bolo potrebné vybaviť invalidný dôchodok, ale keďže nemal odpracovaný potrebný počet rokov, bolo potrebné doplatiť do sociálneho poistenia. Gabriela trvala na tom, aby ten dôchodok bol vyšší, lenže bolo treba doplatiť až 15.000,00 Eur. Oni mohli poskytnúť synovi len 8.000,00 Eur, pričom žalobkyňa uviedla, že ona tých zvyšných 7.000,00 Eur doplatí. Išli spolu všetci traja, Gabriela vybehla do ČSOB, pričom pôžičku si vybavila za veľmi krátku dobu. Svedkyňa dala peniaze A., na pobočku Sociálnej poisťovne už nešla, šla tam len A. so synom. Keď sa bavili o tom, že kde budú vyplácané peniaze, svedkyňa navrhla, aby to šlo na jej účet, ale A. trvala na tom, že všetko pôjde na jej účet. Tak sa potom dohodlo, že keď mu požičala tie peniaze, že tá pôžička sa bude splácať z tých peňazí, ktoré patrili synovi a ktoré chodili na účet A. titulom osobného asistenta pre jej syna. Svedkyňa to sledovala, potom to stopli, dopočítala sumu, ktorá ostávala do tých 7.000,00 Eur a A. vyplatila 1.370,00 Eur. Tým to považovali za vyplatené. Potom sa však ozvala žalobkyňa, že syn jej musí vrátiť tých 7.000,00 Eur. Z tohto dôvodu šli za žalobkyňou, že čo vlastne chce, keď všetko je už vyplatené. Žalobkyňa začala „zjapať“ a všetky tie papiere chytila, pokrčila a odišla. Oni sa následne s manželom zdvihli a odišli preč. Keď sa opýtala mamy žalobkyne, že čo to má znamenať, povedala jej, že veď už syn dostal dôchodok, že už mu prišli peniaze. Na otázky svedkyňa odpovedala tak, že syn musel mať osobného asistenta a ak niekde ten asistent so synom išiel, napr. posedieť, na kávu, na pivo, na benzín, peniaze im dávala ona, teda svedkyňa. Platila to zo svojich peňazí. Na otázku súdu aby sa svedkyňa vyjadrila, z akých peňažných prostriedkov bol platený osobný asistent, ak teda peniaze, ktoré chodili na účet žalobkyne, si žalobkyňa nechávala, svedkyňa uviedla, že to platila ona, v niečom jej pomáhala finančne aj jej sestra. Syn mal troch asistentov, zdá sa jej, že prvý bol J. G., potom kamarátka žalobkyne pani K. a potom L. M..

14. Vykonaným dokazovaním súd tiež zistil, že na základe Zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.08.2018 bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 11.000,00 Eur. Táto skutočnosť vyplynula aj zo žalobkyňou predloženého výpisu z účtu, na ktorý jej bol úver poukázaný, z ktorého súd tiež zistil, že dňa 06.09.2018 žalobkyňa uskutočnila z účtu výber hotovosti v sume 8.000,00 Eur. Ďalej súd zistil, že poštovou poukážkou dňa 27.08.2020 žalovaný poukázal žalobkyňi sumu 1.370,00 Eur titulom „splátka pôžičky“.

15. Na základe predžalobnej výzvy zo dňa 03.09.2020 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného na vrátenie sumy 13.630,00 Eur s tým, že pohľadávka voči žalovanému predstavovala sumu 15.000,00 Eur, ale na základe prijatej platby od žalovaného vo výške 1.370,00 Eur, žiadala už len o vrátenie rozdielu medzi uvedenými sumami. Svoju pohľadávku si voči žalovanému

uplatnila titulom poskytnutej pôžičky vo výške 7.000,00 Eur, ale aj titulom kúpy motorového vozidla, jeho opravy, etc. Na výzvu odpovedal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 26.10.2020, v ktorom žiadne pôžičky neuznal. Uviedol, že sumu 7.000,00 Eur žalobkyňa plnila za žalovaného na pobočke Sociálnej poisťovne, a preto je potrebné považovať dlh titulom bezdôvodného obohatenia za premlčaný. Okrem toho uviedol, že za obdobie od 10/2018 do 08/2020 žalobkyňa prijímala na svoj účet peňažné prostriedky na osobnú asistenciu žalovaného vo výške 5.631,02 Eur, ktoré si ponechala zrejme ako plnenie jej dlhu. Práve platba 1.370,00 Eur bola dorovnaním do sumy 7.000,00 Eur.

16. Z rozhodnutia ÚPSVaR Bardejov číslo: BJ1/OPPnKŤZPaPČ/PPnKŤZP/SOC/2018/36085 zo dňa 05.02.2018 vyplýva, že s účinnosťou od 01.11.2017 bol žalovanému priznaný peňažný príspevok na osobnú asistenciu.

17. Z listinných dôkazov zaslaných súdu z ÚPSVaR Bardejov súd zistil, že žalovanému bol priznaný a vyplácaný peňažný príspevok na osobnú asistenciu. Z výpočtových listov peňažného príspevku na osobnú asistenciu vyplýva, že za obdobie od októbra 2018 do augusta 2020 bola pre žalovaného ako žiadateľa vyplatená suma v celkovej výške 6.131,40 Eur, t. j. 9 x 252,12 Eur + 14 x 275,88 Eur.

18. Z oznámenia Sociálnej poisťovne o výplate dôchodku na účet zo dňa 24.03.2020, adresovaného žalovanému, vyplýva, že žalovanému patrí za obdobie od 14.11.2016 do 15.04.2020 invalidný dôchodok v sume 23.347,18 Eur. Sociálna poisťovňa žalovanému oznámila, že po zúčtovaní dávky v hmotnej núdzi vo výške 3.260,80 Eur, mu bude na účet poukázaná suma 20.086,38 Eur.

19. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

20. Podľa § 658 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

21. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

23. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. Súd konštatuje, že medzi stranami bolo spočiatku sporné tvrdenie, že ide o pôžičku, keďže žalovaný tvrdil, že žalobkyňa za neho plnila Sociálnej poisťovni a keďže o bezdôvodnom obohatení na jeho strane vedela od 06.09.2018, svoje právo mohla uplatniť do septembra 2020. Vzhľadom na to, že žalobu podala dňa 07.03.2021, jej nárok je premlčaný. Žalovaný okrem toho tvrdil, čo bolo medzi stranami sporné, že dlh zanikol započítaním, keďže na účet žalobkyne boli poukazované peňažné prostriedky

titulom príspevku na osobnú asistenciu žalovaného aj za obdobie od 10/2018 do 08/2020, a keďže ich žalovanému neodovzdala, žalovaný si ich započítal na časť pôžičky. Medzi stranami bolo nesporné, že suma, ktorú žalobkyňa poskytla žalovanému na doplatok do Sociálnej poisťovne predstavovala sumu 7.000,00 Eur. Bolo nesporné aj to, žalovaný poukázal šekovou poukážkou žalobkyni sumu 1.370,00 Eur. Nespornou bola aj skutočnosť, že na účet žalobkyne boli po dohode so žalovaným poukazované z ÚPSVaR Bardejov peňažné prostriedky patriace žalovanému ako príspevok na osobnú asistenciu. Nespornou bola aj výška sumy 5.631,02 Eur, o ktorej žalovaný tvrdil, že ju započítal na poskytnutú pôžičku. Žalobkyňa výšku sumy nerozporovala a nerozporovala ani to, že túto sumu prijala na svoj účet ako príspevok na osobnú asistenciu žalovaného. Spornou skutočnosťou bolo vyplatenie tejto sumy žalobkyňou žalovanému, pretože žalovaný tvrdil, že žalobkyňa mu túto sumu nikdy neodovzdala.

27. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, a to z výpovedí žalobkyne a žalovaného a taktiež svedkyne I. G., že žalobkyňa požičala žalovanému sumu 7.000,00 Eur, ktorú mu reálne odovzdala a on ju prevzal dňa 06.09.2018. Túto sumu spolu so sumou 8.000,00 Eur, ktorú žalovanému poskytla matka, žalovaný použil na doplatenie do sociálneho poistenia z dôvodu, aby získal invalidný dôchodok vo vyššej sume. Táto skutočnosť bola medzi stranami nesporná. Nesporné bolo aj tvrdenie oboch strán o tom, že žalovaný mal žalobkyni vrátiť poskytnutú pôžičku až vtedy, keď mu Sociálna poisťovňa vyplatí invalidný dôchodok. Podľa žalobkyne k tomu došlo v máji – júni 2020, podľa žalovaného až na jeseň 2020. Súd mal tiež preukázané, že poštovou poukážkou zo dňa 27.08.2020 žalovaný poukázal žalobkyni sumu 1.370,00 Eur so správou pre adresáta „splátka pôžičky“. Súd mal tiež preukázané, a to z výpovedí žalobkyne, žalovaného a svedkyne I. G., že peňažné prostriedky, ktoré žalovanému boli priznané a vyplatené zo strany ÚPSVaR Bardejov ako príspevok na osobnú asistenciu, boli poukazované na účet žalobkyne, a to od doby, od ktorej bol žalovanému tento príspevok priznaný, až do roku 2020. Žalovaný tvrdil, že žalobkyňa mu tieto peňažné prostriedky, ktoré boli poukazované na jej účet za obdobie od októbra 2018 do augusta 2020, neodovzdala. Hoci žalobkyňa tvrdila opak, uvedenú skutočnosť nepreukázala. Súd mal z listinných dôkazov predložených z ÚPSVaR Bardejov preukázané, že žalovanému bol priznaný príspevok na osobnú asistenciu s účinnosťou od 01.11.2017, pričom za obdobie od 10/2018 do 08/2020 mu z tohto dôvodu bolo vyplatených celkovo 6.131,40 Eur. Žalovaný tvrdil, že šlo o sumu 5.631,02 Eur, čo žalobkyňa nerozporovala. Spornou skutočnosťou bol zánik záväzku žalovaného voči žalobkyni, ktorý tvrdil, že záväzok napokon zanikol vzájomným započítaním pohľadávok, čo popierala žalobkyňa.

28. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou, čo znamená, že nevzniká iba dohodou strán (účinným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy), ale až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Bremeno tvrdenia nesie v prípade sporu o vrátenie pôžičky veriteľ, na ktorom je, aby preukázal, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo, že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdal a že dlžník predmet pôžičky riadne a včas nevrátil (k tomu pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33 Cdo 2547/2011). K pôžičke peňazí tak môže dôjsť fyzickým odovzdaním peňazí alebo bezhotovostným prevodom.

29. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec) [napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/58/2020 zo dňa 26.01.2021].

30. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že medzi stranami sporu dňa 06.09.2018 vznikla zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bolo odovzдание sumy 7.000,00 Eur zo strany žalobkyne žalovanému, ktorý túto sumu prevzal. Žalovaný mal podľa dohody vrátiť žalobkyni pôžičku vtedy, keď mu Sociálna poisťovňa vyplatí invalidný dôchodok späť. K tomu podľa názoru súdu došlo po 24.03.2020, pretože z oznámenia Sociálnej poisťovne z tohto dátumu mal súd preukázané, že Sociálna

poisťovňa oznámila žalovanému, že mu na účet vyplatí invalidný dôchodok za obdobie od 14.11.2016 do 15.04.2020 v sume 20.086,38 Eur. Časť požičanej sumy 1.370,00 Eur žalovaný vrátil žalobkyni poštovým poukazom dňa 27.08.2020 a zvyšná časť dlhu zanikla vzájomným započítaním peňažných pohľadávok, keďže žalobkyňa nepreukázala, že peňažné prostriedky, ktoré boli na jej účet poukazované ako príspevok na osobnú asistenciu a ktoré patrili žalovanému za obdobie od 10/2018 do 08/2020 v žalovaným tvrdenej a žalobkyňou nerozporovanej sume 5.631,02 Eur, mu odovzdala. O započítacom prejave žalovaného sa žalobkyňa dozvedela zo stanoviska jeho právneho zástupcu na predžalobnú výzvu zo dňa 26.10.2020.

31. Súd zároveň uvádza, že ak vykonaným dokazovaním bola medzi stranami preukázaná pôžička, nemohlo dôjsť na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu tým, že by žalobkyňa zaňho plnila do sociálneho poistenia, pretože bolo preukázané, že žalobkyňa žalovanému peniaze vo výške 7.000,00 Eur dňa 06.09.2018 odovzdala, on ich prevzal a osobne sumu vyplatil na pobočke Sociálnej poisťovne v Bardejove. Preto ani nemohlo dôjsť k premičaniu nároku žalobkyne v 2-ročnej subjektívnej premičacej dobe, ktorá by v okolnostiach daných prípadov uplynula v septembri 2020, teda pred podaním žaloby.

32. Súd zamietol návrhy žalobkyne na vykonanie výsluchov osobných asistentov ako svedkov, ktorí mali vypovedať o tom ako prebiehalo odovzdávanie peňazí na osobnú asistenciu. Súd tento návrh zamietol, pretože dané výsluchy považoval za neúčelné. Totiž príspevok na osobnú asistenciu patriaci žalovanému bol poukazovaný na účet žalobkyne, ktorá tvrdila, že peniaze odovzdávala žalovanému. Ten následne peňažné prostriedky mal použiť na výplatu odmeny pre osobného asistenta. Súd zastáva názor, že týmito výsluchmi by sa len preukázalo, či žalovaný vyplatil peniaze svojim osobným asistentom. Výsluchmi by sa však nepreukázali tvrdenia žalobkyne, že peniaze na tento účel žalovanému odovzdala. Žiadna zo strán netvrdila, aby niektorý z osobných asistentov bol prítomný pri odovzdávaní peňazí žalobkyňou žalovanému. Navyše žalovaný a svedkyňa uviedli, že hoci žalobkyňa tieto peniaze neodovzdávala žalovanému, osobného asistenta platila priamo matka žalovaného. Je potrebné dodať, že aj samotná žalobkyňa uviedla, že potvrdenia o odovzdaní a prevzatí peňažných prostriedkov medzi ňou a žalovaným neexistovali.

33. Žalobkyňa tiež namietala, že uvedené potvrdenia medzi nimi neboli potrebné, pretože boli snúbencami. Táto okolnosť však v prípade pôžičky medzi dvomi fyzickými osobami, ktoré nie sú manželmi, nezohráva úlohu.

34. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní pred tým, než súd vyhlásil dokazovanie za skončené, žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, aby im bol poskytnutý priestor na zaujatie stanoviska k vykonanému dokazovaniu a aby tak mohol predniesť záverečné reči. Súd tejto žiadosti nevyhovel, a to z dôvodu, že na pojednávaní okrem výsluchu strán bol vykonaný výsluch svedkyne I. G.. Vykonanie uvedených dôkazov protistrana navrhla v duplike a tiež na predchádzajúcom pojednávaní dňa 23.06.2022. Právny zástupcovia strán boli zároveň oboznámení s listinnými dôkazmi z ÚPSVaR Bardejov prípisom zo dňa 07.07.2022. Vzhľadom na charakter vykonania dôkazov na pojednávaní dňa 21.09.2022, ako aj vzhľadom na časové hľadisko ich uplatnenia, súd dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na odročenie pojednávania.

35. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

36. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže v spore bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, súd mu voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %).

37. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

38. Žalobkyňa v danom prípade navrhla aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd stranám výnimočne náhradu trov konania neprizná, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Na tomto mieste súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v otázke náhrady trov konania je civilný sporový proces ovládaný zásadou zodpovednosti za výsledok v spore. Od tejto zásady sa súd môže odkloniť výnimočne, a to pri existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa. Súd takéto dôvody nezistil. Navyše

v odpovedi na predžalobnú výzvu žalobkyne žalovaný predniesol svoju skutkovú a právnu argumentáciu. Poznajúc uvedené žalobkyňa žalobu podala. Aj preto sa súd neodklonil od zásady zodpovednosti za výsledok sporu a riadil sa stopercentnou úspešnosťou žalovaného v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.